

dring til dem om at gøre Ting, vi ellers nødvendig ville opfordre dem til, nemlig at handle falsk, eller hvad jeg skal kalde det. Efter § 1 ligger det meget nær for Børnene at underskrive med et falsk Navn for at skaffe Tobak. I § 2 ligger der en lignende Opfordring.

Den 25-Øre, en Dreng skal være i Besiddelse af for at kunne købe Cigaretter i Automaterne, har en paafaldende Lighed med Bukseknapper, og disse ville sikkert blive brugte i betydeligt Omfang af de Drengene, der ikke ere saa lykkelige at være i Besiddelse af en 25-Øre, for at de kunne komme op i Klasse med de lykkelige, der ere saa rige. Det forekommer mig overhovedet meget uheldigt, at der er sat en Grænse for, hvem der maa, og hvem der ikke maa ryge Tobak. De mindre formuende Børn ville naturligvis se misundeligt paa de Drengene, der have de fornødne Penge, og ville gøre alt, hvad de kunne, for at komme i Besiddelse af Cigarer for at kunne staa lige med de andre.

Jeg selv tror det ikke, men mange tro, at Tobaksrygning har en overordentlig skadelig Indflydelse. Men i ethvert Fald er jeg vis paa, at i den Alder, hvor Tobaksrygning efter dette Lovforslag forbydes, har den ikke nær saa skadelig Indflydelse som senere. Først efter Konfirmationsalderen begynde i Virkeligheden Drengene at ryge. Det Par Cigaretter eller Cigarer, de faa røget før Konfirmationsalderen og bagefter faa „afleveret“, have saamænd ikke megen Betydning. Først naar de blive ældre, kan det maaske, især for dem, der have meget stillesiddende Arbejde, have skadelig Indflydelse. Jeg finder, det er grimt, at Drengene ryge, at det er grimt i et Hjem at se Drengene sidde med deres Radekop i Munden, og det ser grimt ud, at de ryge paa Gader og i Selskaber. Men det er ikke et Omraade, Lovgivningsmagten skal tage sig af. Det hører nærmest til de indre Anliggender, og jeg mener, man skal lade dem tage sig deraf, som sørge for, om jeg skal sige, „Hjemmets Hygge og Selskabslivets Elegance“, men Lovgivningsmagten skal lade den Sag ligge.

I den Form, hvori Lovforslaget foreligger, ser jeg mig nødsaget til at stemme imod det. Jeg tror, vi gøre rettest i ikke at lade det komme ud som Lov, og det er min Opfattelse, at man i Befolkningen meget nødvendig vil se en saadan Lov komme frem.

Lange: Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) udtalte, at han troede, en Del af Modstanden mod

dette Lovforslag var fremkaldt derved, at saa mange Mennesker hængte sig ved deres Barneminder. De vidste, at de i deres Barndom selv havde Lyst til at ryge, og de vilde derfor ikke være med til at forhindre Nutidens Børn deri. Det er muligt, men jeg vil dog sige, at den Maade, Tobakken blev brugt paa af Børn for blot 25 Aar siden, og den Maade, hvorpaa den nu bliver brugt, er saa vidt forskellig, at man den Gang maaske ikke havde Grund til at optræde mod dette Onde saaledes, som man nu har ikke alene Grund til, men ogsaa Forpligtelse til.

Man siger, at denne Lov ikke vil forhindre Børns Tobaksrygning. Det er ganske rigtigt. Man vil hverken nu eller i Fremtiden kunne forhindre Børn i at ryge Tobak. Men, mine Herrer, hvilken Lov gives der, som ikke overtrædes og overtrædes daglig? Saa hvis man kun er imod Loven, fordi den ikke kan bevirke, at det, man modarbejder, bliver hævet, skal man ikke vedtage mange Love. Det, det gælder om ved denne Lov, er at faa slaaet fast ikke alene overfor Børn, men ogsaa overfor voksne, at der er noget demoraliserende og skadeligt i, at Tobaksrygning bliver benyttet af Børn i betydelig Grad. Og jeg tør sige med Sikkerhed, at det er skadeligt, naar Børn hengive sig til Nydelser af Tobak.

Det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen) mente, at det oprindelige Lovforslag var bedre end det nu foreliggende. Jeg skal ikke angribe det oprindelige Forslag udover det, jeg sagde ved 1ste Behandling om det uheldige i, at Loven ikke kom til at virke obligatorisk, og at jeg derfor maatte betragte Lovforslaget som uheldigt, men kunde man ikke have faaet andet, havde jeg ogsaa taget det, idet det forekom mig, — at det kun gjaldt om at faa fastslaaet — hvad jeg sagde —, at det er baade utilbørligt og usundt for Børn i overdreven Grad at ryge Tobak og i højere Grad, jo mindre Børnene ere. Det ærede Medlem mente ogsaa, at Folk vilde trække paa Smilebaandet over, at Lovgivningen indlod sig paa dette Emne. Jeg maa desværre tilstaa, at der er Masser af Mennesker, der trække paa Smilebaandet saavel overfor dette Lovforslag som overfor andre. Men dette er sikkert begrundet i, at der er alt for mange Mennesker i vort Land, der trække paa Smilebaandet, hver Gang man vil forsøge at berøve de stakkels Børn en eller anden Frihed, og som synes, at det er Synd, at man tager en Frihed fra dem.